

TYGODNIK SALWATORSKI

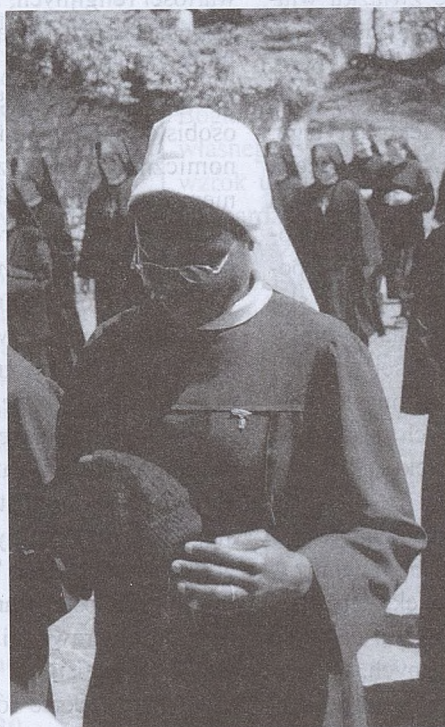
11.03.01 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 10(325) ● Rok 8

„Głoście Ewangelię”

Pierwszymi misjonarzami, głoszącymi Słowo Boże byli Apostołowie. Przez wieki Kościół pragnął głosić Dobrą Nowinę niewierzącym. Doskonałym przykładem jest postać św. Wojciecha, który udał się z misją do mieszkańców Prus, za co został przez nich zamordowany. Także dzisiaj w wielu państwach, szczególnie afrykańskich, ludzie z całego świata starają się rzekazać Słowa Ewangelii.

17 października 1999 r. przed modlitwą «Anioł Pański» Jan Paweł II powiedział:

(...) Z Serca Bożego — niezgłębionego oceanu miłości — bierze początek misja Chrystusa, którą On przekazał apostołom, wskazując się im wieczorem w dniu Paschy: «Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam» (J 20, 21). Jak Ojciec posłał Syna, tak i Syn posyła Kościół aż po najdalsze krańce ziemi. Jest to jedna i ta sama misja, to samo orędzie zbawienia, które pochodzi od Boga i ma dotrzeć do każdego człowieka, aby dostąpiwszy odkupienia od grzechu, stał się Synem Bożym. (...) Ewangelizacja bowiem staje się bardziej skuteczna i wiarygodna dzięki świętości chrześcijan i wspólnot kościelnych, które starają się żyć jak prawdziwe dzieci Boże, wprowadzając w czyn podwójne przykazanie miłości. Myślę w tej chwili o licznych misjonarzach, kapłanach, zakonnikach, zakonnicach i wiernych świeckich, którzy we wszystkich zakątkach ziemi dają świadectwo o Chrystusie, zmagając się z wieloma trudnościami, a czasem płacąc krwią za wierność swojej misji. Niech nigdy nie zabraknie tym naszym braciom i siostram duchowego i materialnego wsparcia naszych wspólnot (...) wierzący, powinni być misjonarzami we własnym środowisku. Różne są bowiem zadania Kościoła, ale jedna jest jego misja. W tym duchu ja również staram się pełnić apostolską posługę, którą

Boża Opatrzność powierzyła mi 16 października 1978 r. Dziękując z całego serca tym, którzy z okazji rocznicy tamtego dnia przestali mi najlepsze życzenia i zapewnienia o pamięci przed Panem, proszę wszystkich o dalsze modlitewne wsparcie, abym mógł nadal pełnić wiernie tę posługę na rzecz Kościoła w Rzymie i całego chrześcijańskiego ludu. Raz jeszcze zawierzam całkowicie Maryi siebie samego, swoją misję i cały Kościół, którego Ona jest czułą i troskliwą Matką. Wzywam rządzących państwami, wszystkich uczniów Chrystusa i ludzi dobrej woli, aby coraz usilniej starali się nieść pomoc ofiarom skrajnej nędzy, wspierając działania tych, którzy walczą z otaczającym ich ubóstwem, oraz tych, którzy niosą im pomoc, przyczyniając się gorliwie do budowy nowej kultury solidarności oraz społeczeństwa zapewniającego każdemu należne miejsce, opartego na poszanowaniu zasad sprawiedliwości, poko-

ju, braterstwa i braterskiej miłości. (...)

Komisja Episkopatu Polski zatwierdziła regulamin Krajowego Funduszu Misyjnego. W tym roku ogólnopolska akcja odbywa się pod hasłem „Kościół w Polsce Dzieciom w Afryce”. Pieniądze zebrane w parafiach zostaną przeznaczone na zorganizowanie i utrzymanie szpitali, sierocinców, przedszkoli oraz dożywianie dzieci.

Opr.: P. Tumidajski

OSTATNI GROSZ

Prof. Stanisławowi Konturkowi

Przypatrz się sercu
Co się nie ugjęło
Przed widmem głodu.

Po spotkaniu z Panem
W zdumieniu – wielkim skarbem obdarzone
Bożą hojnością wypełnionym dzbanem

Przypatrz się sercu
W którym tak z ufnością
Bóg jest przyjęty, miłowany, czczony
Że zdąży nawet przed bogaczy tłumem
Ostatnie grosze – rzucić do skarbony

Przypatrz się sercu
I sumienia pytaj
Ma jeszcze wiarę? Niezłomną? I żywą?
Co w swoim życiu - Bogu musisz oddać?
Co jest twym groszem? Mąką? I oliwą?
Lecz się – nie targuj
Spróbuj oddać – wszystko
I stań pokornie i cicho przed Bogiem,
On Cię napętni. Sobą ubogaci
Bo mieszka w sercu. Czystym i ubogim.

Iwa Korsak-Sabuda

Współcześni niewierzący (cz.II)

- próba analizy psychologicznej potencjalnych artystów -

Uczniowie oceniający siebie jako posiadających bardzo niski poziom praktyk religijnych różnili się od pozostałych w stopniu bardzo istotnym prawie we wszystkich skalach przeżyć religijnych, w preferencji wartości ekonomicznych, politycznych i religijnych, w skali lęku mierzącej poczucie winy oraz w skali "rozhamowania". Oznacza to, że niewierzącym (w sensie nie podejmowania praktyk religijnych) staje się głównie przez brak intensywnych przeżyć religijnych, w mniejszym stopniu przez preferencję wartości ekonomicznych, politycznych, deprecjację wartości religijnych, niższy wskaźnik poczucia winy oraz nasilenie się cechy "rozhamowania".

Czwarta skala, oznaczająca własną ocenę związku własnego życia moralnego z religijnym, zróżnicowała badanych w sposób nieco mniej intensywny w emocjonalnym wymiarze przeżyć religijnych, w skali preferencji wartości społecznych, artystycznych i religijnych, w skali mierzącej poziom lęku ukrytego, psychotyzm oraz "rozhamowanie". Można sądzić, że samoocena związku życia moralnego z religijnym ma mniejszy wpływ na różnicowanie się badanych (druga dziedzina po dziedzinie poznawczo-przekonaniowej) niż inne dziedziny. Na ewentualne potencjały kierujące młodego człowieka do niewiary wskazują: słabe doświadczenia religijne w komponencie emocjonalno-motywacyjnym oraz behawioralnym, deprecjacja wartości społecznych (wrażliwość na biednych, słabych, pokrzywdzonych przez los) i religijnych, preferencja wartości artystycznych (szczerłość, autentyczność, intuicjonizm, itd.), wyższy poziom lęku ukrytego, cechy psychotyzmu oraz "rozhamowania".

W piątej skali, oznaczającej poziom samooceny dotyczący związku osobistego z Kościołem, badani różnili się bardziej niż w innych skalach w dziedzinie przeżyć religijnych. Większe różnice pojawiły się jeszcze w dziedzinie preferencji różnych wartości: teoretycznych, społecznych, religijnych i artystycznych. W skalach mierzących uwarunkowania osobowościowe samooceny religijnej nie stwierdzono różnic poza skalą mierzącą ekstrawersję. Oznacza to, że pojawianie się antyeklezyjnych skłonności u badanej młodzieży uwarunkowane jest głównie sferą emocjonalną doświadczanych przeżyć religijnych (największy wpływ w porównaniu do innych skal), preferencją wartości oraz poziomem ekstrawersji. Na kształtowanie się antyeklezyjnej postawy ma wpływ niski poziom pozytywnych emocji religijnych, krytycyzm, deprecjacja wartości społecznych i religijnych, cenie wartości artystycznych oraz nasilenie ekstrawersji.

Generalnie rzecz biorąc, różnice między prezentującymi siebie jako niewierzących spośród potencjalnych artystów a wierzącymi pojawiały się głównie w emocjonalnym wymiarze trzech komponentów postawy religijnej (poznawczo-przekonaniowego, emocjonalno-motywacyjnego oraz behawioralnego), a jedynie minimalnie w uwarunkowaniach osobowościowych. Oznacza to, że sfera religijna jest sferą na tyle indywidualną i intymną, że mało przemyślana psychologiczna analiza religijności może prowadzić do fałszywych wniosków, ukazując osobowościowe uwarunkowania religii (np. poziom lęków, poziom potrzeb), podczas gdy niektóre z nich mogą nie modyfikować tych przeżyć, a mieć jedynie pośredni wpływ.

Najmniejsze różnice pojawiły się w dziedzinie znajomości prawd religijnych oraz związku życia moralnego z religią. Można

z tego wnosić, że współcześnie przekonania i wiedza religijna oraz dziedzina moralności nie odgrywają ważnej roli w genezie, rozwoju oraz zaniku religijności. Dziedziny te są poddane szczególnej erozji. Współczesny komentarz religijny nie odpowiada niektórym ludziom (prawdy religijne są wyrażone w sposób abstrakcyjny, schematyczny, "martwy", uproszczony, banalny, "upupiony", itd.), a obiektywistyczna teologia moralna oraz etyka nie przystają do skomplikowanych wymiarów cechujących relacje interpersonalne (prawa i zasady są czasami stawiane wyżej od podmiotu pomimo werbalnego potwierdzenia personalizmu).

Okazało się też, że na areligijność ma wpływ deprecjacja wartości religijnych, swoiście rozumianych (przed-rozumienie religijności) oraz - związanych z nimi - wartości społecznych (wrażliwość na biednych, słabych, pokrzywdzonych). Jest to o tyle interesujące, że konstrukcja metody badawczej zakłada bardzo osobiste rozumienie religijności (szeroko pojęta religijność, autonomiczna, agnostyczna?), których deprecjacja oznacza czasem niemożność zaakceptowania przez badanego nawet najlepszej z wyobrażonych wizji religijności. Na tę dziedzinę mogą mieć wpływ pewne uwarunkowania osobiste (poziom lęków, potrzeb, itd.).

Spośród uwarunkowań osobowościowych na pierwszy plan zdecydowanie wysuwa się "rozhamowanie", (różnice pomiędzy wyróżnionymi grupami pojawiają się we wszystkich skalach oprócz skali osobistego związku z Kościołem oraz mało różnicującej skali określającej poziom wiedzy religijnej), potem skale mierzące poziom ekstrawersji, poczucia winy, lęku ukrytego, psychotyzmu oraz empatii (różnice tylko istotne). Można z tego wnosić, że spośród różnych uwarunkowań osobowościowych szczególnie skłonności do "rozhamowania" wywierają wpływ na kształtowanie się postawy areligijnej czy antyreligijnej, a w małym stopniu poziom ekstrawersji, poczucie winy, lęku ukrytego, psychotyzmu oraz empatii.

Największe różnice ujawniły się w poziomie samooceny związku osobistego z Kościołem. Można z tego wnosić, że dziedzina ta jest szczególnie "wrażliwa" na ateistyczne potencjały: brak pozytywnych emocji religijnych, krytycyzm, deprecjacja wartości społecznych i religijnych, cenie wartości artystycznych oraz nasilenie cechy ekstrawersji w pierwszorzędym stopniu decydują o antyeklezyjnych tendencjach, a w konsekwencji o ateizmie.

(c.d.n.)

ksr

p . e . k . n . a . ó
gdy się tego
potrzebuje
czasem tyle
wystarczy
by potapać się
sam w sobie

ale rzadko
taki fart

Marzena Tabor

Uchwała Rady Dzielnicy VII

podjęta na nadzwyczajnym posiedzeniu 8 III 2001 r.

Rada Dzielnicy VII Miasta Krakowa konsekwentnie podtrzymuje swoje negatywne stanowisko dla inwestycji IVACO Center przy ul. Kaluży. Projektowana wielkość oraz funkcja obiektu stanowi poważne zagrożenie dla jakości życia mieszkańców najgęściej zaludnionego fragmentu Dzielnicy. Inwestycja nie respektuje znaczenia historycznego, funkcji rekreacyjnych oraz rozwiązań komunikacyjnych tego rejonu Miasta, a przede wszystkim pozostaje w niezgodności z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego. Rada Dzielnicy VII akceptuje postawę Wojewody Ryszarda Masłowskiego, popiera zdecydowanie działania policji związane z chuligańskimi wyrykami zwolenników MKS Cracovia w dniu 28 lutego br., apelując równocześnie do policji o jeszcze bardziej zdecydowaną postawę w przypadku powtarzania się tego rodzaju ekscesów zagrażających bezpieczeństwu miasta i jego mieszkańców.

Oczekujemy rozliczenia działaczy MKS Cracovia z gospodarowania mieniem Klubu (np. Aleja 3-Maja, zbycie terenów przez Cracovię firmie Ivaco przy ul. Szenwalda) i z podżegania do aktów nienawiści wobec osób i instytucji, prezentujących odmienne od nich stanowisko wobec inwestycji przy ul. Kaluży.

Rada Dzielnicy VII z dezaprobatą przyjmuje próby obciążenia Sióstr Norbertanek odpowiedzialnością za kłopoty inwestora oraz MKS Cracovia w uzyskaniu pozwolenia na budowę obiektu IVACO. Jednocześnie wyjaśnienie własności terenu przy ul. Kaluży powinno stanowić punkt wyjścia dla wszelkich ewentualnych działań związanych z zagospodarowaniem tego terenu.

Dalsze informacje na temat inwestycji IVACO podamy za tydzień.

KONCERT

Klejnoty Muzyki Starocerkiewnej
w kościele Sióstr Norbertanek
w niedzielę 11 marca o godz. 16.30

wykonawcy:

Janusz Dębowski - tenor

Jerzy Sypek - bas

Joanna Batorska - organy

w programie: *M. Rimskij-Korsakow, D. S. Bortnianskij,
J. Chrysostomos, M. Iwanow*

INFORMACJA O ZAPISACH DO KLASY PIERWSZEJ

GIMNAZJUM Nr 20

ul. Senatorska 35

Dyrekcja Gimnazjum Nr 20 informuje, że zapisy uczniów ur. 1988 roku trwać będą w dniach 5-16 III codziennie w sekretariacie Szkoły w godz. 9.00-12.00, ponadto od poniedziałku do środy w godz. 15.30-18.00. Do zapisu należy przynieść:

1. Oryginał zaświadczenia ze szkoły podstawowej
2. Dowód osobisty
3. Pięć złotych na tarczę gimnazjalną

Dyr. L. Otwinowska

Wpatrując się w Chrystusowy Krzyż

Wszyscy pochyliliśmy głowy przed Bogiem, aby w Środę Popielcową w geście głębokiego uniżenia przyjąć popiół. Pochyliliśmy je przed Bogiem na znak skruchy, jako że grzesznikami jesteśmy. Pochyliliśmy je wreszcie w akcie głębokiej pokory, jako wyraz hołdu wobec wielkości potęgi Majestatu Wszechmogącego. Ale Bóg nie chce, abyśmy wpatrywali się w ziemię. Nie chce, by ona przykuwała nasze spojrzenie. Chrystus zawsze patrzy nam w oczy. On chce, byśmy i my spoglądali w Jego oczy i w nie się wpatrywali. Sam przecież powiedział do swoich uczniów: „Chodźcie i zobaczcie” (J 1,39), „Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca” (J 14,9). Na Chrzcie Świętym każdy z nas został powołany do oglądania Boga, do wpatrywania się w Jego Oblicze. Jesteśmy więc wezwani, aby wpatrywać się w Niego, aby Go kontemplować.

Wielki Post jest czasem, w którym Kościół w sposób szczególny skupia swój wzrok na Chrystusie. Wpatrując się w Krzyż, w narzędzie Jego męki i śmierci, rozważamy aspekty zbawczego bólu i cierpienia Boga. W naszych sercach rodzi się pytanie: dlaczego „Bóg nie oszczędził własnego Syna, ale Go za nas wydał?”. I z serca człowieka, który swój wzrok utkwil w Krzyżu Chrystusa, wyrwa się odpowiedź: ponieważ tak bardzo nas umiłował. Skupiając nasz wzrok na Chrystusie, dostrzegamy wszystkie wydarzenia z życia Zbawiciela. Dostrzegamy Go żyjącego w Ewangelii, przychodzącego do nas w Eucharystii, obecnego w obliczu drugiego człowieka.

To spojrzenie na naszego Pana i Mistrza winno być wnikliwe, przepelnione nadzieją i miłością. Przecież On to nasze spojrzenie odwzajemnia. On swoim wzrokiem ogarnia całe nasze życie. Widzi je. On ma również wgląd w nasze sumienia. Zna je. Jego spojrzenie jest więc troskliwym spojrzeniem wiernego Przyjaciela, który nigdy nie opuszcza w potrzebie. Jego spojrzenie jest nacechowane bogatym doświadczeniem Nauczyciela, który towarzyszy i wprowadza swojego ucznia w tajniki wiedzy. Jego spojrzenie jest przepelnione wielką miłością kochającego Brata, który nie tylko kocha, ale czuwa i troszczy się o swoje rodzeństwo.

Kontemplacja Oblicza Bożego - Oblicza spowitego bólem cierpienia i męki, bólem konania, agonią - dokonuje się na modlitwie. Zwłaszcza na modlitwie o charakterze pasyjnym, a więc na Gorkich Żalach czy Drodze Krzyżowej. Treść tych nabożeństw pozwala nam przeżywać i aktywnie uczestniczyć w cierpieniu Syna Przedwiecznego. Ich treść uwrażliwia nasze serca i nasze dusze na ogrom Bożego cierpienia. Ona nas na to cierpienie otwiera.

Dlatego udział każdego z nas w tych nabożeństwach ułatwia nam wędrowanie po śladach Zbawiciela. Śladach, które prowadzą z Wieczernika przez Ogród Oliwny do pałacu Wysokiej Rady, w którym zebrał się Sanhedryn i do pałacu namiestnika - Piłata. Wiodą przez ulice Jerozolimy, ku szczytowi Góry Trupich Czaszek, pod Krzyż. Dalej, w pielgrzymce wiary prowadzą nas do wykutego w skale grobu, który jest już pusty, ponieważ Chrystus zmartwychwstał. Uczestniczenie w tych nabożeństwach przybliży nam i ułatwia rozważanie męki naszego Pana Jezusa Chrystusa. A tym samym przygotowuje nas do spotkania się z Panem życia w poranek wielkanocny. Ponadto ułatwia nam przeżywanie Eucharystii, uobecnianie Ofiary krzyżowej, jednoczy nas z cierpiącym Sługą Jahwe, włącza nas w nurt Jego odkupieńczego dzieła i pozwala na współuczestnictwo w Jego Zbawczej Ofierze.

Korzystajmy więc z tych nabożeństw. A uczestnicząc w nich, kierujmy nasz wzrok na Chrystusa i wpatrujmy się w Jego umęczone Boskie Oblicze.

dk. Krzysztof Biros

70. rocznica urodzin Ks. Prof. Józefa Tischnera

*I zasłuchany w ten odwieczny szum
Potoku, mknącego z dalekich,
Poza światem skrytych gór,
Nie troszcz o swoje się jutro,
Albowiem nic jego przędzie
Na niewidzialnej kądzieli Bóg.*

J. Kasprowicz

12 III obchodzimy 70 rocznicę urodzin Ks. Prof. Józefa Tischnera. Urodził się w Starym Sączu. Swoje dzieciństwo i młodość spędził w Łopusznej na Podhalu, gdzie ojciec otrzymał posadę kierownika szkoły. W czasie wojny Tischnerowie musieli na kilka lat opuścić Łopuszną. To właśnie w rodzinnym domu wszystko się zaczęło. Od najmłodszych lat wychowywany był w poczuciu obowiązku. Po latach wspominał, że nie miał wielu obowiązków, ale za to regularne. Między innymi musiał troszczyć się o opał.

„Jeszcze rąbanie drzewa nie było tak uciążliwe, można sobie było wyobrazić, że - wybaczcie - ścina się głowy Niemcom (był to przecież czas okupacji). Z drugiej jednak strony, jako syn nauczyciela, nie miałem tracić czasu na zajęcia najbardziej czasochłonne: pasienie krów, czy owiec i w ogóle pomoc w gospodarstwie. Zamiast tego mogłem czytać książki. Uczyłem się

nieźle, ale nigdy nie byłem prymusem klasowym. Nauka w szkole była ważna, ale ważniejsze było czytanie tego, co mnie interesowało.”

Jako dziecko wiejskiego nauczyciela żył na pograniczu świata wiedzy i świata pracy, co miało duży wpływ na rozwój jego osobowości. Po zdaniu tak zwanej dużej matury w nowotarskim gimnazjum, zgodnie z wolą ojca złożył papiery na Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, mimo iż podjął już decyzję, że zostanie księdzem.

„Odezwał się we mnie głos powołania, który powiedział: TAK! Nie musisz, ale jeśli chcesz to możesz...”

W czasie nasilającej się stalinizacji Polski podjęcie studiów teologicznych i obranie kapłańskiej drogi życiowej mogło być przyczyną utraty pracy jego rodziców. Jednak głos powołania był tak mocny, że w maju 1950 r. młody Józef zastukał do furty Seminarium Duchownego w Krakowie.

Był kapłanem dla wszystkich, jakby wzięty z Ewangelii. Ojciec Św. Jan Paweł II po śmierci ks. prof. Józefa Tischnera napisał: „Głęboko odczuwam stratę tego Kapłana, który był człowiekiem Kościoła, zawsze zatroskanym o to, by w obronie prawdy nie stracić z oczu człowieka, którego Bóg wybrał, umiłował i odkupił. Był obdarzony niezwykłym talentem obserwacji świata i życia. (...)”.

Od początku swojej misji duszpasterskiej był lubianym i cenionym przez dzieci i młodzież katechetą, kaznodzieją i rekolekcjonistą. Ogromną popularnością cieszyły się prowadzone w kościele Św. Anny „trzynastki” – msze dla krakowskiej inteligencji oraz msze dla przedszkolaków w kościele Św. Marka.

„Kiedyś (...) miałem kazanie dla przedszkolaków i zadałem im pytanie, bo akurat było Święto Jana Kantego, profesora uniwersytetu

- Czy trudno być profesorem uniwersytetu?

- Ach strasznie trudno – powiedziały dzieci.

- Dlaczego? – pytam, a jeden chłopiec odpowiada – Bo musi zawsze mądrze mówić.

I to jest mój słaby punkt, niestety...”

Był człowiekiem który myślał odważnie, ale miał jednocześnie poczucie wielkiej odpowiedzialności za formułowane myśli. Proponował nowy styl myślenia, ale go nie narzucał.

„Wolałbym, żeby najpierw widziano mnie jako my-

śliciela, a dopiero na drugim miejscu jako księdza. Człowiek myślący myśli nie tylko dla siebie, ale w jakiejś mierze, a może nawet przede wszystkim, dla innych. Filozofowie są funkcjonariuszami całej ludzkości.”

Nigdy się nie wywyższał, ale szedł między ludzi. Ks. Józef Tischner był filozofem, profesorem, ale zawsze podkreślał że pozostaje góralem. Najlepiej czuł się na Podhalu. „Tam jestem między swoimi, tam jestem naszym Józkiem. Wierzę, że najlepsza woda jest na Podhalu, najlepsze powietrze też i szczyty gór, i taniec”.

Cały tkwił w góralszczyźnie. Zachwycił się pięknem gary i muzyki. „Przypatrzcie się - mówił - w tych pieśniach jest zapisane wasze życie”.

„Na początku wśedy byli górale, a dopiero potem porobili się Turcy i Żydzi. Górale byli tyż piyrsymi „filozofami”.

„Filozof” – to jest pedziane po grecku. Znacy telo co „mę:rol.” A to jest pedziane po grecku

13. III. 1938

dla niepoznaki. Niby, po co mo fto wiedzieć, jak było na począt-
ku?

*Ale Grecy to nie byli Grecy, ino górole co udawali greka.
Bo na początku nie było Greków, ino wsędy byli górole.*"

Podkreślał, że najpierw nauczył się gwary góralskiej, a po-
m języka literackiego. Jako Kapelan Związku Podhalań, śmiało
używał gwary góralskiej w czasie kazań głoszonych przez siebie.
Zyskał wśród księży wielu naśladowców. Fascynowała go twór-
czość Kazimierza Przerwy-Tetmajera. Bywało czasami tak, że
całą homilię stanowiło któreś z opowiadań ze „Skalnego Podha-
la” z krótkimi wtrąceniami, wydobywającymi to co najistotniej-
sze. Podobnie jak Tetmajer, tak i on kochał górali i stawiał ich na
podestale, a góralska przyroda dodawała mu natchnienia i siłę do
cięższej pracy. Ksiądz Tischner wspominał kiedyś na wpół żartob-
liwie: „Kiedyś uprawiałem taternictwo i miałem zwyczaj cho-
dzić po drogach, którymi inni nie chodzą i utrzymywać równo-
wagę w miejscach, w których inni spadają”.

Wędrówki górskie były w pewien sposób odskocznią od
wyteżonej pracy umysłowej. Przez lata ks. prof. Józef Tischner
współpracował z Wydawnictwem „Znak” i „Tygodnikiem Po-
wszechnym”.

Nie sposób wliczyć wszystkich naukowych tytułów oraz
zaangażowań w pracę dydaktyczno-wychowawczą. Wykładał
filozofię w Krakowskim Wyższym Seminarium Duchownym. Był
pierwszym dziekanem Wydziału Filozoficznego Papieskiej Aka-
demii Teologicznej. Wykładał filozofię dramatu w Państwowej
Wyższej Szkole Teatralnej oraz na Wydziale Filozoficznym UJ.
Był współzałożycielem Instytutu Nauk o Człowieku w Wiedniu.

W czasach „Solidarności” pomagał ludziom odnaleźć się
w nowej rzeczywistości oraz zebrać siły do nadania jej nowego
kształtu. Był kapłanem „Solidarności”. On stworzył etykę su-
mień tłumacząc słowo „Solidarność”. Wiele z Jego myśli zapadło
głęboko w serca.

We wrześniu 1999 roku otrzymał z rąk przedstawicieli pre-
zydenta najwyższe odznaczenie, Order Orła Białego.

12 marca 2001 roku Szkole Podstawowej nr 153 w Kra-
kowie (oś. Bronowice Nowe) zostanie uroczystie nadane imię
Ks. Prof. Józefa Tischnera. Szkoła przez 10 lat swojego istnienia
nie miała patrona. Osoba tak wspaniałego człowieka jako patrona
szkoły podstawowej wydawała się niektórym ludziom zbyt po-
ważna, aby mogła być rozumiana przez dzieci. A przecież Ks.
Józef Tischner był nie tylko myślicielem, filozofem i kapłanem –
przewodnikiem dusz, ale nade wszystko był nauczycielem, który
wychowywał poprzez uczenie. Był surowy i wymagający, ale
zarazem łagodny i pobłażliwy. Potrafił doskonale porozumiewać
się z małymi dziećmi w czasie specjalnie dla nich głoszonych
kazań. Trafiał do każdego ucznia. Tak wspominają Go dzi-
siaj:

„Dużo wy-
magał, ale też słuchał
naszych pytań i od-
powiadał na każde,
nawet najgłupsze”.

„Pamiętam,
że rozdawał cukierki
albo ciasteczka tym,
którzy egzami-
nu nie zdali. Cia-
steczka były na po-
cieszenie”.

„Jednocze-
śnie jednak wykazy-
wał się ogromną
cierpliwością i tole-
rancją. Rozumiał, że
nie wszyscy są po-
wołani do filozofii”.

„Wykłady ks.

Tischnera zawsze miały charakter dialogiczny. Czuło się, że jego
myśl rodzi się w kontakcie z nami”.

„Doskonale panował nad salą – jego wykład to był spek-
takl. Tischner umiał nie tylko przekazać treści, ale miał również
pełną kontrolę nad sposobem ich przekazywania”.

„Czarował słowem, świetnymi sformułowaniami, dosko-
nale czytał i interpretował analizowane treści”.

Ks. Józef Tischner był Europejczykiem, ale bardzo mocno
przywiązany do języka, tradycji i kultury góralskiej, wspania-
łym mówcą i kaznodzieją, wielkim człowiekiem.

nauczycielki SP 153 w Kra.:
Monika Pisula

Agnieszka Ważybok

Jadwiga Więclawek

Bibliografia

1. „Tygodnik Powszechny”, 2000/28
2. „Tygodnik Powszechny”, 2000/47
3. Ks. Józef Tischner [w] strony internetowe Wydawnictwa „Znak”
www.znak.com.pl
4. Józef Tischner pożegnanie [w] strony internetowe Tygodnika
Polityka, www.polityka.onet.pl.
5. Ks. Józef Tischner we wspomnieniach [w] strony internetowe
Parafii Przenajświętszej Trójcy w Łopusznej
6. „Odszedł wielki góral” [w] „Super Express”, 2000/150
7. „Myśli wyszukane Józefa Tischnera”, wybór W. Bonowicz, Wyd.
„Znak”, Kraków 2000
8. „Przekonać Pana Boga. Z księdzem Józefem Tischnerem i roz-
mawiają Dorota Zańko i Jarosław Gowin”, Wyd. „Znak”, Kra-
ków 1999.
9. J. Kasprowiec „Siadź na kamieniu” [w] „Pisma zebrane”, t.
4, Wyd. Literackie, Kraków-Wrocław 1984

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

W niedzielę 11 III o godz. 16.30 artyści Opery Krakowskiej dadzą koncert muzyczno-wokalny „Klejnoty muzyki starocerkiewnej”.

W niedzielę o godz. 18.00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym.

W niedzielę 11 III składka na tacę przeznaczona będzie na potrzeby Archidiecezji Krakowskiej.

We wtorek nieustanna nowenna z Mszą św. do bł. Bronisławy o godz. 18.00.

W piątek odprawiona zostanie Droga Krzyżowa dla dzieci o godz. 17.00, a dla dorosłych o godz. 18.15.

W przyszłą niedzielę 18 III składka na tacę przeznaczona będzie na pomoc dzieciom w Afryce.

Rekolekcje Wielkopostne dla dzieci odbędą się 19-21 marca, a dla dorosłych 1-5 kwietnia.

12 marca o godz. 10.00 w kolegiacie św. Anny zostanie odprawiona Msza św. w intencji śp. Ks. Prof. Józefa Tischnera, z okazji 70-lecia Jego urodzin. Koncelebrze będzie przewodniczył J.E. Ks. Kard. Franciszek Macharski.

Kalendarzyk liturgiczny:

*** 11 III (niedziela) - 2 Niedziela Wielkiego Postu

Czytania mszalne:

Rdz 15,5-12.17-18; Flp 3,17-4,1; Łk 9,28b-36

*** 15 III (czwartek) - św. Klemensa Hofbauera, kapłana

*** 16 III (piątek) - dzień modlitw w intencji Ojca św.

*** 17 III (sobota) - św. Patryka, biskupa

W Krakowie

Było:

~ Utrzymanie Straży Miejskiej w Krakowie kosztowało ok. 10 mln złotych. Straż w ubiegłym roku interweniowała 55 tysięcy razy.

Jest:

~ Rozpoczął się nabór do wojska. Do poboru wzywane będą także kobiety urodzone w latach 1977-1982. Dotyczy to jednak tylko tych, które w roku szkolnym 1999/2000 ukończyły lub w roku szkolnym 2000/2001 ukończą szkoły medyczne: średnie, pomaturalne i policealne.

~ Rozpoczęła się V edycja Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Biblijnej przeznaczonego dla uczniów szkół średnich. Etap diecezjalny ma się zakończyć do 27 kwietnia.

~ Bezpłatne badanie słuchu mogą wykonać wszystkie chętne osoby przy ul. Długiej 46 oraz na os. Na Skarpie 27 w ośrodku zdrowia.

Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna "Ignatianum"

organizuje Korespondencyjny Kurs Biblijny
dla wszystkich zainteresowanych Pismem Świętym.

Zgłoszenia należy składać

wraz z kopertą zaadresowaną do siebie + naklejony znaczek

pod adres: Ks. Zbigniew Marek SJ

30-250 Kraków, ul. Zaskale 1

z dopiskiem "Kurs Biblijny"

Fundacja Pomoc Krakowskiemu Hospicjum prowadzi Wypożyczalnię Sprzętu Medycznego

Nowa Huta - os. Centrum C bl. 10, tel. 644-65-50
(dojazd do Pl. Centralnego, budynek wewnątrz osiedla,
wejście przełączką od strony restauracji "Stylowa",
dojazd samochodem od ul. Przyjaźni)

Można tu wypożyczyć łóżka szpitalne, wózki inwalidzkie,
balkoniki, laski, chodziki, kule, podnośniki do dźwigania
chorych.

Całkowity dochód jest przeznaczony na rzecz
Hospicjum św. Łazarza.

Wypożyczalnia jest czynna:

pon. środy, piątki w godz. 10.00-14.00

wtorki, czwartki w godz. 9.00-17.00

INDYWIDUALNA NAUKA METOD NATURALNEGO PLANOWANIA RODZINY I PORADNICTWO DOTYCZĄCE NPR W KRAKOWIE

* **Katolicka Specjalistyczna Poradnia Rodzinna przy Bazylice Mariackiej w Krakowie.**

Poniedziałek godz. 11.00-12.00

Środa godz. 15.00-17.00

Czwartek godz. 10.00-11.00

* **Poradnia Zdrowia Rodziny, Kraków, ul. Sławkowska 1, II p.**
Czwartek, godz. 15.00-17.00

~ W związku z ostrzejszymi przepisami wydłużają się kolejki osób starających się o renty w ZUS-ie.

~ Aktor Jerzy Trela został nagrodzony nagrodą "Ludwika" za całokształt twórczości.

~ Sąd umorzył postępowanie w sprawie budowy Plazy, gdyż cofnięto skargi.

Będzie:

~ Przedłużono termin sprowadzenia nowych recept. Będą obowiązywać od 1 czerwca br.

~ Zarząd Dróg i Komunikacji przygotowuje zmiany w procedurze wydawania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego pod handel obwoźny podczas odpustów świątecznych i świąt zaduszych.

Być może:

~ Być może pod koniec tego roku Małopolska Kasa Chorych zacznie wprowadzać do powszechnego użytku elektroniczną kartę, która zastąpi papierową książeczkę ubezpieczeniową.

~ Kongregacja Kupiecka chce, by bonami, które otrzymują pracownicy zakładów pracy można było płacić w każdym sklepie.

(opr. JS)

Rekolekcje w marcu

- 16 - 18 marca 2001 Kraków-Prądnik Biały
Spotkanie weekendowe
Zgłoszenia: s. Bogna Młynarz, ul. Glogiera 1, Kraków,
tel. 0-12/ 415 38 45
- 7 - 18 marca 2001 Białka Tatrzańska
Rekolekcje dla poszukujących - Informacja:
www.swjacek.krakow.pl lub 0-12/ 429 30 76 po 20.00
- 9 marca 2001, godz. 18.30
Bazylika Mariacka (Pl. Mariacki 5) Msza św. w intencji miasta
Krakowa w uroczystość św. Józefa, patrona miasta
- 13 - 25 marca 2001
Dom rekolekcyjny przy parafii św. Mikołaja w Maniowach
Rekolekcje Studium Apostolstwa Świeckich
Zgłoszenia: ks. dr Leszek Harasz, tel. 0-18/ 275 09 13 lub
0-12/ 658 55 79 lub e-mail: L.Harasz@diecezja.krakow.pl
- 23 - 25 marca 2001 Kraków
Wiosenne Dni Skupienia - Całe życie dla Jezusa
Zgłoszenia: ks. Józef Tarnawski SP, ul. Meissnera 20,
31-457 Kraków, tel. 012/411-28-51 lub 0603/320-650
e-mail: powolania@pjarzy.pl
- 25 marca 2001, godz. 20.00 - 28 marca 2001
Kościół OO. Redemptorystów (ul. Zamojskiego 56)
Wielkopostne Rekolekcje dla Studentów,
prowadzi - o. dr Witold Kawecki
- 25 marca 2001, godz. 20.00 - 28 marca 2001
Kościół XX. Misjonarzy (ul. Misjonarska 37)
Wielkopostne Rekolekcje dla Studentów "Ku pełni życia",
prowadzi - o. Jacek Salij OP
- 25 marca 2001, godz. 18.00 - 28 marca 2001, godz. 20.00
Kościół Miłosierdzia Bożego - Nowy Prokocim (ul. Kurczaba 5)
Wielkopostne Rekolekcje dla Studentów "Biblijne spojrzenie na
Boga", prowadzi - ks. prof. dr hab. Jerzy Chmiel
- 26 marca 2001, godz. 18.30
Bazylika Mariacka (Pl. Mariacki 5) Dzień Świętości Życia
- 26 marca 2001, godz. 19.00
Kościół św. Norberta (ul. Wiślna 11) - Wspólna modlitwa w
intencji Ojca św. Jana Pawła II, o Odrodzenie Narodu
Polskiego i osobistą przemianę - adoracja i Msza św.
- 26 marca 2001, godz. 17.00 - 28 marca 2001
Klub Inteligencji Katolickiej (ul. Sienna 5)
Rekolekcje Wielkopostne - Wezwanie do przykazania miłości
Boga i bliźnich
- 29 marca 2001, godz. 20.00 - 1 kwietnia 2001
Kościół XX. Misjonarzy (ul. Misjonarska 37)
Wielkopostne Rekolekcje dla Studentów "Królestwo Boże
dzisiaj", prowadzi - Szkoła Kaznodziejów
(Studium Homiletyczne Ojców Redemptorystów)
- 30 marca 2001 - 1 kwietnia 2001 Czerna k. Krzeszowice
Dni skupienia dla chłopców Zgłoszenia: Karmelitański Ośrodek
Powołaniowy, tel. 0-12/ 282 00 65 w. 18
- 30 marca 2001 - 1 kwietnia 2001 Bielsko Biała
Rekolekcje Franiszkańskie (dla dziewcząt od 16-roku życia)
Zgłoszenia: Siostry Serafity Plac Kościuszki 8,
tel. 0-33/ 842 27 68, 842 47 50

Z SERWISÓW INFORMACYJNYCH

- Sejm odrzucił poprawkę senatu i nie rozszerzył kręgu osób
uprawnionych do reprivatyzacji o osoby, które nie miały oby-
watelstwa polskiego 31 grudnia 1999 roku.
- Nieznani sprawcy napadli w Warszawie na oddział Kredyt
Banku; zastrzelili 4 osoby i zrabowali ok. 30 tys. zł. Komendant
główny policji i Związek Banków Polskich wyznaczili nagrodę
na łączną kwotę 230 tys. zł za pomoc przy zatrzymaniu spraw-
ców.
- Mieszkańcy Jedwabnego powołali społeczny komitet obro-
ny dobrego imienia miasta. Uznając, że prezentowane opinie o
okolicznościach mordu Żydów w 1941 roku są niezgodne z praw-
dą, domagają się ustalenia rzeczywistego udziału Polaków w tym
zdarzeniu. Prezydent Kwaśniewski zapewnił, że 10 lipca w rocz-
nicę śmierci Żydów przeprosi za mord w imieniu narodu polskie-
go.
- Przywódca rządzącego w Afganistanie ruchu talibów na-
wołuje do niszczenia posągów Buddy. Dwa olbrzymie posągi
(wysokości ok. 50 m), pierwsze na świecie jego wyobrażenia,
mają być mimo protestów całego świata wysadzone w powie-
trze przez islamskich żołnierzy talibów.
- Anda Rottenberg złożyła dymisję ze stanowiska dyrektora
Galerii Zachęta. Ostatnie skandale związane z wystawą „Naziści”
i rzeźbą Ojca Świętego przygniecionego meteorytem wywołały
prawie ogólnonarodową dyskusję.
- Pogranicze Węgier, Ukrainy i Rumunii nawiedziła powódź.
W obawie przed falą powodziową na rzece Cisie ewakuowano
25 tys. Węgrów i ok. 4 tys. Rumunów.
- 6 maja, podczas pielgrzymki do Syrii, Ojciec Święty od-
wiedzi meczet Omajjadów w Damaszku. Będzie to pierwsza w
historii wizyta papieża w islamskiej świątyni. Meczet przebudowa-
no w VIII wieku z istniejącej w tym miejscu bazyliki św. Jana
Chrzyciela. Przechowywane w nim relikwie uznawane są za
doczesne szczątki świętego.
- Rzecznik prasowy rosyjskiej agencji rosyjskiej poinformo-
wał, że zniszczenie stacji orbitalnej Mir zostało przeniesione po
20 marca.
- Poczta Polska wyemitowała serie dwóch znaczków z po-
dobizną mistrza świata w skokach narciarskich – Adama Mały-
sza. Tantiemy ze sprzedaży znaczków zostaną przekazane szkole
podstawowej w Wiśle, w której uczy się większość młodych
skoczków z tamtego regionu.
- Prezydent Tarnowa zaapelował o powstrzymanie się od
przeklinania podczas Wielkiego Postu: „Niech język giętki wyra-
ża wszystko, co pomyśli głowa – mowa wolną od przekleństw i
wulgaryzmów (...)”.

Żywoty Biskupów sufraganów krakowskich

KAZIMIERZ GÓRNY (ur. 1937)

Sufragan krakowski, biskup rzeszowski. Urodził się 24 grudnia 1937 r. w Lubniu koło Myślenic w rodzinie robotniczo-chłopskiej. W 1951 r. wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Krakowie. Maturę uzyskał w krakowskim II Liceum Ogólnokształcącym im. Jana III Sobieskiego. W latach 1955-60 zdobywał formację kapłańską w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie, odbywając studia filozoficzno-teologiczne na tamtejszym Papieskim Wydziale Teologicznym. Na kapłana wyświęcony przez bpa Karola Wojtyłę. Był wikarym kolejno w Byczynie koło Jaworzna, Ujsołach koło Żywca, Bielsku-Białej i Krakowie (parafia św. Anny). Na krakowskim PWT uzyskał stopień licencjata teologii biblijnej na podstawie pracy *Eschatologiczna interpretacja wielkiego misterium Kościoła w Liście do Efezjan*. W 1970 r. mianowany archidiecezjalnym duszpasterzem rodzin. Równocześnie od 1972 r. sekretarz II Archidiecezjalnego Synodu Duszpasterskiego, odpowiedzialny za sprawy organizacji Synodalnych Zespołów Studyjnych. Członek Rady Wydziału Duszpasterstwa w Kurii Metropolitalnej i Rady Kapłańskiej. W latach 1977-84 był proboszczem w Oświęcimiu i dziekanem dekanatu oświęcimskiego.

Dnia 14 września 1984 r. został ustanowiony biskupem tytularnym Pertusa i sufraganem krakowskim. Prekonizowany 26 października 1984 r. Sakrę biskupią przyjął w bazylice św. Piotra z rąk papieża Jana Pawła II. 24 czerwca 1985 r. mianowany wikariuszem generalnym archidiecezji. Członek Rady Kapłańskiej, Kolegium Konsultorów i Rady Duszpasterskiej. Dnia 25 marca 1992 r. ustanowiony ordynariuszem nowo erygowanej diecezji rzeszowskiej. Ingres do katedry rzeszowskiej odbył 11 kwietnia 1992 r. W Kurii Diecezjalnej przewodniczący Rady Kapłańskiej i Rady ds. Ekonomicznych. Honorowy Obywatel Miasta Oświęcimia (1995).

Piotr Biliński

K. R. Prokop, op. cit., s. 48.

Na śpiewaniu w Salonie...

... zeszło dzieciom ze Szkoły Podstawowej nr 32 niedzielne południe. Tydzień temu spotkaliśmy się w Zwierzynieckim Salonie Artystycznym i jako miłośnicy polskich pieśni patriotycznych oddaliśmy się pasji wspólnego śpiewania.

Niestety, zwykle przy takich okazjach bywa, że owszem, chęć zaśpiewania jest, ale z braku znajomości dalszych słów kończy się na nuceniu. Albo tekst znamy, ale dawno nie słyszana melodia wypadła z pamięci. Organizatorzy naszego spotkania rozwiązali oba problemy. Dzieci otrzymały więc opracowany przez pana Piotra Boroń i wydany sumptem Rady Dzielnicy VII „Śpiewnik Patriotyczny”, a na fortepianie z fantazją akompaniował im niezastąpiony pan Jerzy Michał Bożyk.

Towarzyszyły nam pani dyrektor SP nr 32, Ewa Klimczyk oraz dwie panie nauczycielki, które od lat dbają o kształtowanie patriotycznego ducha u swoich wychowanków – p.p. Emilia Bowanko i Maria Stankiewicz.

Autorka tego artykułu jako absolwentka tej szkoły zawsze z wdzięcznością będzie wspominać, że znajomość i zamiłowanie do różnych pieśni narodowych nabyła właśnie na próbach do szkolnych akademii. Przyczyniały się do tego również lekcje muzyki, ale jak z przykrością się teraz dowiedziałam, w obecnym programie szkoły podstawowej nie ma już miejsca na taki przedmiot. Zamiast śpiewać, dzieci poznają życiorysy kompozytorów, co również jest bardzo ważne, ale na pewno nie zastąpi własnego, twórczego wykonywania ich utworów.

Tym bardziej trzeba cenić inicjatywy podobne do tej z zeszłego tygodnia. Oprócz znanych wszystkim piosenek, jak „Pierwsza kadrowa”, „O mój rozmarynie”, czy „Płynie Wisła, płynie”, nauczyliśmy się śpiewać kilka nowych utworów. Tak było z trudną, staropolską pieśnią ku czci Patronki Zwierzynca, bł. Bronisławy, którą datuje się przypuszczalnie na rok 1614. Z wielkim aplauzem wszyscy przyjęli jazzową wersję „Chorału” Kornela Ujejskiego, zaproponowaną przez naszego pianistę. A już pod koniec spotkania dużo radości sprawiło nam uporanie się z mało znaną pieśnią pt. „Samosierra”.

Po odśpiewaniu „Mazurka Dąbrowskiego” dzieci mogły obejrzyć wystawę malarstwa Jerzego Potrzebowskiego, którego sylwetkę wcześniej przybliżył im pan Wiesław Nowak, prezes Zwierzynieckiego Koła Przyjaciół Sztuk Wszelkich.

Czy tę imprezę można było uznać za udaną? Z pewnością tak! Ubiurając się w szatni, na własne oczy widziałam rozentuzjzmowanie młodych uczestników śpiewania. Poza tym, nawet nie zdążyliśmy zaśpiewać wszystkich pieśni, których zażyczyły sobie dzieci. Dlatego właśnie pan Piotr Boroń wraz z paniami nauczycielkami zadecydowali o ponownym spotkaniu, już w niedługim czasie. Jeśli więc ktoś będzie miał ochotę przyłączyć się do tego miłego grona ze swoimi dziećmi, nic chyba nie stoi na przeszkodzie. A warto!

Maria Gracja Małecka

Katolicka Szkoła Podstawowa i Katolickie Gimnazjum

przy parafii św. Jadwigi Królowej

ogłasza zapisy na rok szkolny 2001-2001
szczegóły na afiszach.

TYGODNIK SALWATORSKI - Redakcja: Piotr Boroń (nacz.) tel. 422-68-92, e-mail: tygsal@polbox.com,

ks. Stanisław Radoń (asyst. kościelny), Łukasz Strutyński, Paweł Hajto, Bogumiła Szewczyk, Piotr Tumidajski.

Strona internetowa: www.icm.com.pl/salwator (przygotowuje Roman Topór-Mądry). Druk: Pracownia AA - Plac na Groblach 5.

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i korekty językowej tekstów.

Tygodnik można zaprenumerować w zakrystii kościoła SS. Norbertanek. Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii, w kościele Bożego Miłosierdzia i w sklepiu "U Dzicza" przy ul. Św. Bronisławy